

[Kaunstrup Clemmensen.]

og ikke mindst ved den kommende 13. almindelige vurdering til næste år vil der være al mulig grund til forinden at have sikret sig, at formueskattegrænsen bliver forhøjet.

Jeg tror også, der er grund til at sige, at netop spørgsmålet om begunstiggelse af opsparing er meget væsentligt for os. Kunne vi komme videre med afvikling af de direkte skatter og overvæltning til indirekte skatter, ville meget være vundet her. Det er så meget mere nødvendigt, som det desværre ikke har været muligt at få regeringen i tale med hensyn til at få en virkelig effektiv udvidelse — f. eks. op til 3.000 kr. — af mulighederne for skattebegunstiget opsparing efter de kapitalbindingsregler, der allerede er indarbejdet og benyttet. På andre opsparingsområder har regeringen jo heller ikke været særlig effektiv; jeg tænker på folkepensionens nedslagsregler, som vi stadig afventer et lovforslag om; jeg tænker på spørgsmålet om formålsbestemt opsparing som f. eks. boligopsparing, hvorom der kun lige er blevet nedsat et udvalg. Vi finder, at denne passivitet er overordentlig påfaldende. Det er muligt, at den højtærede minister for et års tid siden kunne lade sig trøste med et ønske om: frisk mod, der er endnu intet ondt bedrevet! Men jeg synes, vi må have lov til over for den højtærede minister at sige, at undladelsessynder også er synder, og vi finder, at der på disse områder er syndet i det lovforslag, der her foreligger.

Det er mig magtpåliggende at føje til, for at den højtærede minister ikke skal komme ud for nogen misforståelser, at vi selvfølgelig er rede til en saglig gennemgang af, hvilke provenutab de af os foreslåede omlægninger vil medføre for statskassen, og til derefter at drøfte, hvilken overvæltning der bliver nødvendig til de indirekte skatter. Der skal ikke være nogen tvivl i den højtærede ministers sind i denne anledning i hvert fald.

Jeg synes, det må være rigtigt at understrege, at den uenighed, der gælder inden for det skattepolitiske område på det felt, vi i dag har til behandling, yderligere kunne suppleres op med uenighed mellem regering og opposition i spørgsmålet om både kooperationsbeskatningen, grundstigningsskylden

og hele den ejendomsskattejungle, vi i øvrigt befinder os i, og derfor er det på høje tid, at reformarbejdet kommer i gang. Den høje regering har her ikke taget noget initiativ. Vi bebrejder den det. Vi har oven i købet grund til at understrege, at der er tale om et tilbageskridt i forhold til den gældende situation, og derfor står det helt klart, at vi ikke på disse områder kan undlade på ny at understrege behovet for, at reformarbejdet nu virkelig kommer i gang. Vi har den opfattelse, at den høje regering påtager sig et meget betydeligt ansvar ved fortsat at vise passivitet på disse indgribende lovgivningsområder.

Axel Sørensen: Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende forslag til udskrivningslov for skatteåret 1964-65. Dette lovforslag svarer ganske til den gældende lov for skatteåret 1963-64.

Der har fra forskellig side været fremsat ønsker om lempelser i det foreliggende lovforslag, men vi har dog endnu en vis forpligtelse som følge af omsforliget, en forpligtelse, som må respekteres. Hermed er jeg ikke sagt, at vi ikke inden for det radikale venstre er indstillet på, at en stærk reformlovgivning vedrørende den personlige statskat kan være påkrævet — herunder en reform af sambeskatningen. Men det skal ske, uden at de dårligst stillede kommer til at bære den skat, der bliver en følge af sambeskatningens ophævelse; det vil jeg gerne sige med det samme. Endvidere vil jeg nævne, at der for folkepensionisternes vedkommende bør ske en tilpasning til udskrivningslovens bestemmelser uden en særlov, samtidig med at de nugældende bundgrænser for beskatning bør forhøjes og proportionalskattens omfang tages op til en drøftelse, alt sammen under hensyn til den direkte skat og dens belastning af de små indkomster. Vi vil gerne være med hertil, men forslag til en sådan reformlovgivning må foreligge i så god tid, at man kan kulegrave alle spørgsmål. For mig at se har der hidtil kun været tale om en reformlappelovgivning.

Det radikale venstre mener, at den økonomiske forbedring, der begyndte i foråret 1963 ved helhedsløsningens ikrafttræden, er det nødvendigt at bevare. Tænk bare på, hvor stor betydning det har for mere end